

IN MEMORIAM EDMOND NYST.

8 mei 1880 - 9 febr. 1962.

In de nacht van donderdag op Vrijdag 9 februari overleed onverwacht op 81 jarige leeftijd onze goede trouwe vriend Edmond Nyst. Woensdag 7 febr. kwam hij gewoontegetrouw naar de maandvergadering en natuurlijk nam hij deel aan de discussie, want het gebeurde maar zelden, dat hij niet het woord vroeg. Hij wilde hierdoor te kennen geven, dat de onderwerpen, die op de vergadering behandeld werden, zijn belangstelling hadden en dat het Genootschap hem aan het hart lag. Meer dan 40 jaren heeft hij de maandvergaderingen bezocht. Wij zullen hem dus missen. De centrale plaats aan het hoofd van de tafel zal niet meer door hem worden ingenomen. Wij zullen zijn geestige opmerkingen niet meer horen, maar wij kunnen en mogen hem niet vergeten.

De hoofdverdiens te van Edmond Nyst ligt op het gebied der oudheidkunde. Vooral de Romeinse tijd had zijn aandacht. Vaak is hij met rijksarchivaris Dr. W. Gossens op stap geweest naar Romeinse opgravingen. Was het wonder, dat, toen de voorzitter van het Limburgs Geschied- en Oudheidkundig Genootschap, Dr. Alberts S.J., uitkeek naar een conservator-beheerder van het toenmalige Oudheidkundig Museum, het oog viel op Edmond Nyst. Hij heeft deze taak met grote vreugde aanvaard en jarenlang belangeloos en met veel toewijding vervuld. Zijn verdiensten zijn pas veel later er-

kend door de benoeming tot ere-lid van het Limburgs Geschied- en Oudheidkundig Genootschap en de benoeming tot ridder in de orde van Oranje Nassau.

Hoe zeer Edmond Nyst ook opging in zijn conservatorschap, het museum in de Heksenhoek kon hij niet vergeten. Hij kwam daar vertellen van zijn ervaringen opgedaan bij het kweken van mieren. Zij, die het vroegere Oudheidkundig Museum bezocht hebben, zullen zich nog wel herinneren, dat er temidden van de oudheden kunstnesten van mieren stonden. Edmond had daarin zijn grootste plezier, maar wat hij er van vertelde moest men toch wel met een korreltje zout nemen. Hij was ook een van de promotors van het Maastrichtse Dierenpark.

Edmond Nyst heeft grote verdiensten voor stad en provincie. Hier zeggen wij hem bijzonder dank voor alles, wat hij voor het Genootschap gedaan heeft. Zijn trouw aan en zijn liefde voor het Genootschap mogen allen ten voorbeeld zijn. Hij ruste in vrede.

E. M. Kruytzer.

VERSLAG VAN DE MAANDVERGADERING

te Maastricht, op woensdag 7 februari 1962.

De voorzitter maakt melding van een paar aanwinsten voor het museum: Een albino merelman, geschonken door de heer Rondagh, gestorven in een voliëre van de stichting Dierenpark te Maastricht, en afkomstig uit een nest te St. Odiliënberg, waarin in 1960 drie albino jongen werden aangetroffen. Hierover berichtte de heer Verbeek reeds op de vergadering te Maastricht op 6 december 1961. Br. Arnoud heeft het reeds vroeger door hem aan het museum geschonken materiaal van de kokerjuffer *Anabolia nervosa* op fraaie wijze aangevuld. Wij zijn nu in het bezit van alle stadia van dit dier (ei, larven, pop en imago) en van alles wat erbij hoort (larvekokertjes, popkoker en exuvium). Vooral het exuvium is bijzonder mooi, d.i. de huid, die achterblijft nadat het imago uit de pop is gekropen. In de natuur treft men de pophuiden gewoonlijk slechts in verschrompelde toestand aan. Wanneer men de kokerjuffers kweekt, is het mogelijk het exuvium direkt na het uitkomen uit te spreiden, zodat de larvale organen erin kunnen worden herkend. Ook ontving het